

I og for sig havde jeg ogsaa, hvad dette Lovforslag angaar, Ret til at kritisere den justitsministerielle Administration, fordi denne først møder op med Forslag om Forhøjelse af Refusionstaksterne, efter at der er gaaet $\frac{3}{4}$ af vedkommende Regnskabsaar. Det vil altsaa give Anledning til Udsendelse af en Mængde Ekstraregninger, som kunde have været sparet, Ekstraregninger paa Smaabeløb, og jeg er i alt Fald selv en lille Smule flov over, at jeg ikke i Fjor ved Behandlingen af det tilsvarende Forslag var opmærksom paa, at vi den Gang med det samme burde have foretaget en Forhøjelse for Regnskabsaaaret eller Finansaaret 1921—22. Det er mig ganske vist en Trøst, at ingen af alle de fremragende Borgmestre, der har Sæde i Rigsdagen, har været mere paapasselige paa dette Omraade end jeg selv, og til syvende og sidst er det jo heller ikke Rigsdagsmændene, der skal udarbejde Lovforslagene, men de ministerielle Embedsmænd, og disse har man altsaa Lov til som Rigsdagsmand at bebrejde, naar de „sover“. Det er det, jeg herved tillader mig at gøre, idet jeg adresserer Bebrejdelsen til den højtærede Justitsminister og i øvrigt anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Tvede: Med Hensyn til Lovforslaget om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse skal jeg kun gøre den Bemærkning, at mine Meningsstæller og jeg kan tiltræde dette Lovforslag, som det nu foreligger. Hvad den midlertidige Lov angaar, mener vi derimod i Overensstemmelse med nogle af de Udtalelser, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fremkom med, at det maatte være rigtigt at fåa nærmere prøvet i et Udvalg, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til den eventuelle Efterregning, der maa finde Sted for Finansaaret 1921—22. Vi vil ikke i Øjeblikket tage Stilling til selve dette principielle Spørgsmaal, men henstille til det høje Ting, om det ikke maatte være rigtigt at prøve Lovforslaget lidt nærmere i et Udvalg.

Vejstrup: De to Ændringer, som ønskes indført i Epidemilovens § 34, kan vi for vort Vedkommende billige, baade den endelige Ændring og den midlertidige, som der her foreligger Forslag om. Det er rigtigt, som det især blev fremført af den ærede Ordfører for Venstre (Nygart),

at det reelle i den Ændring, som foretoges i 1921, er, at man gik bort fra Begrebet Forsørgelseskommune. Det er i Almindelighed, naar der er Tale om Refusionsbestemmelser, Forsørgelseskommunen; det gælder, men jeg for mit Vedkommende billiger ganske, at man i alt Fald paa dette Omraade gaar bort fra Forsørgelseskommunen. Jeg tror, det er rigtigt, at man gaar over til i langt større Udstrækning, end det sker i Almindelighed, at reparere paa større Omraader; men i den Grad Tilhænger af at bortkaste Begrebet Forsørgelseskommune, at jeg mener, vi ikke skulde anvende det noget Sted, er jeg ikke, af Sparsommelighedshensyn. Jeg tror, det er rigtigt at opretholde Begrebet Forsørgelseskommune; det vil vistnok virke med til, at man mange Steder er mere forsigtig med Omkostningerne, end man ellers vilde være. Men jeg indser, at i et Forhold som dette vil det i mange Tilfælde paabyrde en Kommune stort Besvær og Udgifter at skulle finde Forsørgelseskommunen.

De epidemiske Sygdomme, som Loven omfatter, eller som den i hvert Fald hidtil har omfattet, er Sygdomme af mere alvorlig Karakter; det er i Loven overladt Justitsministeren at bestemme, hvorvidt man skal forøge Antallet af smitsomme Sygdomme, som henregnes til de epidemiske Sygdomme.

Efter de udførlige Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, har jeg ikke yderligere at tilføje vedrørende dette Lovforslag.

Hvad det andet Lovforslag angaar, fremkom det ærede Medlem med en Del Kritik af den Mangel paa Sparsommelighed, der synes at herske. Jeg synes, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Steincke) har ganske Ret i, at der ikke er Tale om Ødselhed, fordi man har forhøjet disse Takster. Ingen kan være blind for, at Dyrtiden fremdeles er herskende, og det giver sig Udslag ikke mindst i Lægehonorarer og nødvendigvis ogsaa i nogen Grad paa Sygehustakster. Derfor tror jeg ikke, man kan sige, at det skyldes Mangel paa Sparsommelighed, naar man forhøjer disse Takster, thi der spares ikke noget ved at lade være. Det, der sker, er i Virkeligheden, at man reparerer paa et større Omraade, og ikke noget som helst andet. Hvis det var saaledes, at i det Øjeblik, man gik ned med dette Tilskud, blev de paagældende Beløb